

siden 1886, *altsaa i 25 Aar, har været Flertal i det folkevalgte Underhus for Kvindevalgretten*, og at ikke mindre end *syv* Forslag til dennes Indførelse var vedtaget ved anden Behandling, de sidste to med en overvældende Majoritet.

Mrs. Fawcett, som ellers tager absolut Afstand fra alle Voldsomheder fra Kvindernes Side, sagde, at hun ikke kunde tænke sig noget, der var mere beregnet paa igen at fremkalde disse beklagelige Forhold, end Regeringens Optræden i den sidste Tid overfor dette vigtige Spørgsmaal.

Hun saa dog et Lyspunkt i Første-Ministerens Løfte om, at Forligsforslaget vilde blive gjort til Genstand for Debat, — men iøvrigt vilde hendes Forbund med Begejstring støtte ethvert som helst andet Forslag, og hun anmodede indtrængende om, at Regeringen i sit Forslag til en udvidet Valgret til Mænd vilde optage et Forslag i en eller anden Skikkelse om Valgret ogsaa til Kvinder.

Derefter havde Ordførere for skotske og irske Kvinder, for Arbejderkvinderne, Skuespillerinderne o. fl. Ordet. — Alle krævede de Handling af Regeringen.

Fra den liberale politiske Kvindeforening blev Førsteministeren mindet om det *Arbejde, hans Parti tog imod af Kvinderne*. Eksempelvis kunde Taleren nævne, at hun personlig ved sidste Valg havde skaffet og forhandlet med 80 Talere til det liberale Partis Vælgermøder.

Derefter fik Mr. Asquith Ordet for bl. a. at udtale:

»Saa beklageligt, som De end maa finde det, har jeg aldrig været i Stand til at støtte Kravet om Kvinders Valgret, da jeg aldrig har kunnet overbevise mig selv om, at denne Forandring vil være til Gavn for Staten. Denne Opfattelse deler nogle af mine Kolleger, men det store Flertal iblandt dem, det indrømmer jeg, har en anden Opfattelse. De er i Princippet stemt for at udstrække Valgretten til Kvinder, skønt jeg vel tør sige, at de ikke er enige om Formen og Grænserne, (ligesom denne Forsamling her heller ikke synes enige herom).«

Mr. A. søger dernæst i en lang Tale at snakke sig fra den liberale Regerings Pligt til at vise Frisind og øve Retfærdighed, han gentager sit Løfte om, at Regeringen vil holde sig passiv. Underhuset kan stille Æn-

dringsforslag til hans Forslag og Forligsforslaget skal faa den lovede Behandling.

Vi (Kv. & Samf.) kender ikke de Regler, hvorefter man almindeligvis handler, naar man i et Regerings-Kabinet skal træffe Afgørelse om et Spørgsmaal, men vi maa sige, at vi ansaa *Flertallets Ret* for det, der maatte respekteres, især indenfor en Regering, der bærer Navnet *liberal*. Her fortæller altsaa en liberal Første-Minister, at han har et stort Flertal for denne Sags Løsning indenfor sit Kabinet, at han véd, at der siden 1886 ogsaa har været et (stadig voksende) Flertal i det af Folket valgte Underhus, men slutter han: *Jeg er Regeringens Overhoved, og jeg kan ikke gøre mig selv ansvarlig for at indføre en Lov, som min Samvittighed ikke siger mig kræves gennemført i Landets Interesse.*«

Hvis dette ikke er *Enevælde* forstaar vi ikke dette Ords Betydning.

Engelske Kvinder demonstrerer herimod paa Maader, som nærmer sig til en Revolution, men som heldigvis *endnu ikke* har kostet saa store Værdier, som *de engelske Mænd* i deres Kamp for Valgretten maatte sætte til i Retning af Menneskeliv og Ejendom, inden de blev hørt. — Det er muligt, at Kvinderne handler uklogt, det er troligt, at de skader deres Sag ved deres Fremgangsmaade.

Der fældes her i Danmark baade i det, vi kalder »vor Presse« og Menneske og Menneske imellem mangan haard Dom over de engelske Suffragetter, Domme, som ved nærmere Undersøgelse ofte viser sig at stamme fra saadanne, som har intet — eller et højst ufuldkomment — Kendskab til det, de taler om.

Vi ønsker ikke at anbefale de engelske Kvinders Arbejdsmaade, men vi advarer D. K.'s Medlemmer imod at tage alt, hvad de hører og læser om dem for gode Varer.

Vi har modtaget et Par Breve fra Medlemmer, der udtaler, at disse engelske Forhold »er rigtig noget for Mændene at lade os høre for.«

De Mænd der angriber Kvindesagen og de engelske Suffragetter, kan man passende stille følgende Spørgsmaal:

Hvis der her i Landet i over 40 Aar havde været gjort et stort Agitationsarbejde for en udvidet Valgret til Mænd og saa godt som intet for Valgret til Kvinder, — hvis disse Mænd havde formaaet at bringe de-